

Прес-реліз

**Презентація нової книжки Романа Кракалії
«Три барви Дунаю, або Чужий серед чужих, не свій серед
своїх : роман-колаж» (Чернівці : Друк Арт, 2017)**

Роман Тарасович Кракалія – український письменник та журналіст, член Національної спілки письменників України, заслужений журналіст України, лауреат премії ім. Степана Олійника. Народився 6 вересня 1940 р. у Чернівцях. Закінчив десятирічку. Працював вантажником на цегельному заводі, ткачем у текстильному об'єднанні «Восход», кореспондентом районної газети «Радянські Карпати» («Зоря Карпат»). У 1961-1965 рр. – військова служба (Азербайджан, Туркменія). Після армії – кореспондент Чернівецького обласного радіо (редакція передач для дітей та юнацтва), власний кореспондент по Чернівецькій області зональної газети ЦК ЛКСМУ «Комсомольське плем'я». Закінчив факультет журналістики Львівського державного університету ім. Івана Франка. У 1968-1980 рр.: завідувач відділу редакції газети «Молодий буковинець» (м. Чернівці). Від 1980 р. живе і працює в Одесі: редактор редакції суспільно-політичної літератури видавництва «Маяк» (1980-1981 рр.), редактор редакції літературно-драматичних передач Одеської студії телебачення (1981-1986 рр.). 1986-2013 рр: завідувач відділу культури одеської обласної газети «Чорноморські новини». Його перу належать книги : «Причали Анатолія Ротаря», «Образ», «Блукаючі острови», «Невизнані герої», «Вернись на Золотий Берег». Друкувався у колективних збірниках прози, зокрема у книзі «Лісові хлопці» – збірнику творів переможців літературного фестивалю «Покрова» ім. Тараса Мельничука (вид-во «Дискурс», 2016), публікується також у газетах і журналах. У 2009 р. Роману Тарасовичу присвоєно почесне звання «Заслужений журналіст України». Член Національної спілки письменників України з 2012 р.

Роман-колаж «Три барви Дунаю, або Чужий серед чужих, не свій серед своїх» був виданий у 2017 р. в Чернівцях, на батьківщині письменника. Книжка про міжвоєнний час (1920-1930 рр.) із його суспільними трагедіями і людськими драмами, передовсім про людину, котра шукає своє місце призначення в тому часі, а також спроба заглиблення у власний родовід. У біографічному романі автор у художній формі розповідає про свого діда, у 20-30-х роках минулого століття відомого на Буковині політика, журналіста, літератора, одного з творців двох українських політичних партій, депутата двох скликань румунського парламенту, якого комуністична влада вважала буржуазним націоналістом за його українськість. У книзі читач бачить тісне переплетіння архівних матеріалів, родинних хронік та особистих вражень автора, і все це – на тлі епохи, в якій довелося жити. Автор (онук головного героя) намагається з'ясувати істину, а передовсім – реабілітувати українського патріота, який у чомусь міг помилятися, як і будь-яка людина, і чия особистість вплинула і на його вибір життєвого шляху.